

Dalībvalstu tiesības - Spānija



Tāmān sivun teksti on konekäännös, eikä sen laatua voida taata.

Šajā lapā ir informācija par Spānijas tiesību sistēmu un pārskats par Spānijas tiesību sistēmu.

Spānijas tiesību sistēmas avoti

Spānijas tiesību aktu avoti ir definēti Civilkodeksa 1. pantā:

1. Spānijas tiesību sistēmas avoti ir tiesību akti, paražas un vispārējie tiesību principi.
2. Noteikumi, kas ir pretrunā augstāka līmeņa noteikumiem, nav spēkā.
3. Paražas ir spēkā tikai tad, ja nav piemērojama tiesību aktu, ja vien tas nav pretrunā tikumībai vai sabiedriskajai kārtībai un ir pierādīts.
4. Tiesu praksi, kas nav tikai nodomu deklarācijas interpretācija, uzskata par muitas praksi.
5. Tiesību aktu vispārējie principi ir piemērojami bez tiesību aktiem vai paražām, neskarot to juridisko būtību.
6. Starptautiskos līgumos ietvertos tiesību aktus Spānijā nepiemēro tieši, kamēr tie nav kļuvuši par valsts tiesību aktu daļu, tos pilnībā publicējot Oficiālajā Vēstnesī.
7. Tiesu prakse papildinās tiesisko kārtību ar doktrīnu, ko Augstākā tiesa konsekventi izklāsta, interpretējot un piemērojot tiesību aktus, paražas un vispārējos tiesību principus.
8. Tiesnešiem un tiesām, uz kurām attiecas tikai Konstitūcija un tiesiskums, ir obligāts pienākums izskatīt lietas saskaņā ar izveidoto avotu sistēmu.”

Noteikumu veidi

Konstitūcija: Valsts augšējie tiesību akti, uz kuriem attiecas visas publiskās iestādes un pilsoņi. Nav spēkā neviens noteikums vai tiesību akts, kas ir pretrunā ar Konstitūciju. Tas sastāv no divām atšķirīgām daļām attiecībā uz tās saturu: gmatiskās daļas; un b) organiskā daļa.

Starptautiskie līgumi: rakstisks nolīgums, kas noslēgts starp dažām personām, uz kurām attiecas starptautiskās tiesības un kuru reglamentē minētie tiesību akti, kas var ietvert vienu vai vairākus saistītus juridiskus instrumentus, kuru nosaukums ir nebūtisks. Likumīgi noslēgti starptautiskie līgumi, ja tie ir oficiāli publicēti Spānijā, ir valsts tiesību aktu sastāvdaļa.

Autonomijas statūti: Spānijas autonomā apgabala pamata institucionālais noteikums, kas atzīts Spānijas 1978. gada Konstitūcijā un apstiprināts ar Pamatlikumu. Tajā ir vismaz Kopienas nosaukums, teritoriālais nodalījums, autonomo iestāžu nosaukums, organizācija un mītne, kā arī pieņemtās pilnvaras. Autonomijas statūti nav suverenitātes vai *konstitūcijas* izpausme, jo tie neizriet no sākotnējās konstitucionālās varas (kurai nav teritoriju, kas tika izveidotas autonomajos apgabalos), bet tai jābūt valsts atzītai bez iespējas pretoties autonomijas principam.

- Tiesības: ir vairāki tiesību aktu veidi.
- Tiesību akti bioloģiskās lauksaimniecības jomā: tie, kas attiecas uz pamattiesību un publisko brīvību attīstību, kas ir pieņemti ar Konstitūcijā izklāstītajiem Autonomijas statūtiem un vispārējo un vēlēšanu režīmu.
- Vispārējās tiesības. Kuras reglamentē jautājumus, uz kuriem neattiecas tiesību akti par bioloģisko lauksaimniecību.
- Likumdošanas dekrēts: tie ir saistīti ar Cortes Generales delegāciju pilnvaru valdībā pieņemt noteikumus par tiesību aktiem, kas attiecas uz konkrētiem jautājumiem.
- Dekrētlukums: pagaidu tiesību akti, ko valdība izdevusi ārkārtas un steidzamu vajadzību gadījumos, un tie nedrīkst ietekmēt valsts pamatiestāžu tiesības, pilsoņu tiesības, pienākumus un brīvības, ko reglamentē Konstitūcijas I sadaļa, autonomo

kopienų režimu vai vispārējās vēlēšanu tiesības. Deputātu kongress nekavējoties tos nekavējoties apspriež un par tiem balso 30 dienu laikā pēc tā izsludināšanas.

- Regula: vispārējā tiesiskums, ko izdevusi izpildvara. Viņa dienesta pakāpe hierarhiskajā secībā ir nekavējoties zemāka par likumu un parasti to izstrādā.
- Paražas: to definē kā „noteikumu kopumu, kas rodas no tādu vienotu aktu atkārtošanās, kas rodas, atkārtotot vairāk vai mazāk pastāvīgu pasākumu”. Lai paratā varētu pārstāvēt kolektīvu un spontānu gribu, tai jābūt pastāvīgai, pastāvīgai, vienveidīgai un ilglaicīgai.
- Vispārējie tiesību principi: šie vispārējie normatīvie paziņojumi, kas bez iekļaušanas tiesību sistēmā ar oficiālu procedūru ir jāsaprot kā tie, kas veido daļu no tā, jo tie kalpo par pamatu citām tiesību klauzulām vai arī izklāsta to grupas saturu. Tās palīdz integrēt juridiskās nepilnības vai interpretēt tiesību normas.
- Judikatūra: no diviem spriedumiem, kas interpretē vienu un to pašu noteikumu un ko izdevusi Augstākā tiesa (Augstākā tiesa), ir noteikti divi spriedumi, un attiecībā uz noteiktiem kompetences jautājumiem, kas attiecas tikai uz autonomo apgabalu, attiecīgās autonomās kopienas Augstās tiesas. Ja tiesnesis vai tiesa novirzās no Augstākās tiesas noteiktās doktrīnas, spriedums nav automātiski uzskatāms par spēkā neesošu, bet ir apelācijas iemesls. Tomēr gan Augstākā tiesa, gan Augstākā tiesa, pamatojoties uz pamatotiem apsvērumiem, jebkurā laikā var atkāpties no iedibinātās judikatūras, izveidojot jaunu judikatūru.

Standartu hierarhija

Spānijas Civilt kodeksa 1. panta 2. punktā ir paredzēts, ka noteikumi, kas ir pretrunā citiem augstāka līmeņa noteikumiem, nav spēkā.] Tas nozīmē, ka noteikti ir jāizveido noteikumu hierarhija un šajā nolūkā Spānijas konstitūcija regulē dažādu noteikumu savstarpējo saistību un to hierarhiju un kompetenci.

Saskaņā ar to pašu noteikumu hierarhija Spānijas tiesību aktos ir šāda:

1. Konstitūcija.
2. Starptautiskie līgumi.
3. Likuma stingrā nozīmē: Tiesību akti bioloģiskās lauksaimniecības jomā, parastie tiesību akti un noteikumi, kas reglamentē tiesību aktu statusu (tostarp Karaļa dekrētlukums un Karaļa dekrēts), bet ar dažādām piemērošanas procedūrām un jomām.
4. Noteikumi, ko izpildītājs piešķir savai hierarhijai atkarībā no tā, kura iestāde tos pieņēmusi (Karaļa dekrēts, ministra rīkojums u. c.).

Papildus tam tiek noteikts kompetences princips attiecībā uz noteikumiem, kas izriet no autonomām kopienām, izmantojot savus parlamentus (Reģionālais dekrēts, reģionālie rīkojumi u. c.).

Tiesneši un tiesas nepiemēro noteikumus vai citus noteikumus, kas ir pretrunā Konstitūcijai, likumam vai normu hierarhijas principam.

Iestāžu sistēma

Iestādēm, kas ir atbildīgas par tiesību normu pieņemšanu.

Spānijas iestāžu sistēma balstās uz varas dalīšanas principu, piešķirot likumdošanas pilnvaras Cortes Generales (Eiropas Parlamentam) un autonomo kopienų likumdošanas asamblejām.

Valdībai — gan valstij, gan katrai autonomajai kopienai — ir pilnvaras īstenot izpildvaru, tostarp regulatīvo varu, un dažkārt Cortes Generales delegācija dažkārt īsteno likumdošanas pilnvaras.

Pašvaldībām nav piešķirtas likumdošanas pilnvaras, bet tās galvenokārt tiek regulētas ar pašvaldību rīkojumiem.

Likumdošanas iniciatīva ir valdības, Kongresa un Senāta, autonomo kopienų asambleju un dažos gadījumos arī populārās iniciatīvas uzdevums.

Lēmumu pieņemšanas procesu

Starptautiskie līgumi: pastāv trīs apstiprināšanas mehānismi, atkarībā no tā, uz kādu tematu attiecas Līgums.

- Pirmkārt, Līgumu noslēgšana, ar ko organizācijai vai starptautiskai iestādei piešķir pilnvaras, kas izriet no Konstitūcijas, ir atļauta ar pamatlikumu.

- Otrkārt, valdība var dot valsts piekrišanu uzņemties saistības saskaņā ar Līgumiem vai konvencijām, ja iepriekš ir saņemta Cortes Generales piekrišana, šādos gadījumos: Tāda politiska rakstura, līgumu vai konvenciju politiska rakstura līgumi, līgumi vai konvencijas, kas ietekmē valsts teritoriālo integritāti, vai pamattiesības un pienākumi, kas noteikti 1. sadaļā, Līgumi vai konvencijas, kas paredz Valsts kases finanšu saistības, Līgumus vai konvencijas, kas paredz tiesību aktu grozīšanu vai atcelšanu vai tiesību aktu pieņemšanu to īstenošanai.
- Visbeidzot, citos apgabalos būs nekavējoties jāinformē tikai Kongress un Senāts.

Tiklīdz starptautiskie līgumi būs likumīgi noslēgti, tie būs daļa no valsts tiesību sistēmas, tiklīdz tie būs oficiāli publicēti Spānijā. Tās noteikumus var atcelt, grozīt vai apturēt tikai tad, ja tie paredzēti Līgumos vai saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem. Līgumu un starptautisko konvenciju denoncēšanai izmanto to pašu procedūru, kas paredzēta Līgumu un starptautisko konvenciju apstiprināšanai.

Tiesības:

Likumprojektus apstiprina Ministru padome, kas tos iesniedz Kongresam kopā ar pamatojumu un sava lēmuma pamatojumu.

Autonomo kopienu gadījumā likumprojektu apstiprina attiecīgā ECB Padome, un, ņemot vērā faktiskos apstākļus, attiecīgās autonomās kopienas Likumdošanas asamblejai.

Deputātu kongresā pieņemtais Deputātu kongresa pieņemtais parastais vai bioloģiskais likumprojekts nekavējoties ņems vērā Senāta priekšsēdētāju, kurš to iesniegs Senātam. Senāts divu mēnešu laikā no teksta saņemšanas dienas var izmantot savas veto tiesības vai ieviest tajā grozījumus. Veto tiesības pieņem ar absolūtu balsu vairākumu.

Šo projektu nevar iesniegt KING soda tiesvedībai bez Kongresa, kas ar absolūtu balsu vairākumu (veto gadījumā) nav ratificējusi sākotnējo tekstu vai vienkāršu balsu vairākumu, divus mēnešus pēc pieprasījuma iesniegšanas dienas vai pieņemot lēmumu par grozījumiem, pieņemot tos vai nepieņemot lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu. Divu mēnešu termiņu, kurā Senātam paredzēts bloķēt vai grozīt projektu, samazina līdz 20 kalendārajām dienām projektos, kurus valdība vai Deputātu kongress uzskata par steidzamiem.

Karalis 15 dienu laikā izsludina Parlamenta pieņemtos likumus, un tos izsludina nekavējoties un nekavējoties publicē.

- Tiesību akti bioloģiskās lauksaimniecības jomā: Lai pieņemtu, grozītu vai atceltu bioloģiskās lauksaimniecības tiesību aktus, absolūtais vairākums no Kongresa būs jāpieņem galīgajā balsojumā par visu projektu kopumā.

Regula: Regulas izstrādā šādi:

- Uzsākšanu veic attiecīgais vadības centrs, sagatavojot attiecīgu projektu, kuram pievieno ziņojumu par projekta nepieciešamību un piemērotību, kā arī ekonomikas ziņojumu, kurā norādītas projekta paredzamās izmaksas.
- Papildus obligātajiem ziņojumiem, nepieciešamajiem atzinumiem un vīzām visus pētījumus un konsultācijas, ko uzskata par piemērotām, lai nodrošinātu teksta pareizību un likumību, vāc visā ražošanas procesā. Jebkurā gadījumā šiem noteikumiem jāpievieno ziņojums par tajā noteikto pasākumu ietekmi uz dzimumu līdztiesību.
- Ja noteikums attiecas uz pilsoņu tiesībām un likumīgajām interesēm, viņus uzklausa saprātīgā laikposmā, kas nav īsāks par 15 darba dienām. Tāpat un visos gadījumos, kad to pamato noteikums, tekstu publisko zināšanai norādītajā laika posmā.
- Neatkarīgi no valsts padomes atzinuma gadījumos, kad tas ir paredzēts tiesību aktos, tehniskais ģenerālsēkretārs visos gadījumos būs jāinformē par noteikumu projektiem.
- Būs vajadzīgs iepriekšējs vispārējās valdības ziņojums, ja regulatīvie noteikumi varētu ietekmēt pilnvaru sadalījumu starp valsti un autonomajām kopienām.
- Valdības pieņemto regulu stāšanās spēkā prasa pilnīgu publicēšanu Oficiālajā Vēstnesī.

Tiesību aktu datubāzes

Oficiālajā valsts Vēstnesī ir datubāze, kurā iekļauti visi kopš 1960. gada publicētie tiesību akti: [Iberlex](#).

Vai piekļuve datubāzēm ir par velti?

Šī datubāze ir pieejama bez maksas.

Īss satura izklāsts

Publikācijas, kas publicētas kopš 1960. gada, ir atrodamas Oficiālā Vēstneša tīmekļa vietnē.

Tai ir tiesību aktu un reklāmas meklētājprogramma, kā arī konstitucionālā judikatūra kopš 1980. gada, Valsts Juridiskais dienests (ziņojumi un atzinumi kopš 1997. gada) un Valsts padome. Tajā arī paredzēta **konsolidētās versijas** iespēja, kas ietver būtiskas izmaiņas noteikumos. Visbeidzot, tā piedāvā tiesību aktu brīdinājumus, publicē paziņojumus un informācijas un dokumentu vaicājumus.

Saites

[🔗 Spānijas tiesību akti Iberlex/datubāze](#)

Šis ir satura mašīntulkums. Šīs lapas īpašnieks neuzņemas pilnīgi nekādu atbildību par šī mašīntulkuma kvalitāti.

Lapa atjaunināta: 23/10/2019